

סֵדֵר הַלְמוּד לְיוֹם ח' חֶשֶׁן:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"ט:

וְזֶה פְּרוּשׁ: אָמַר רַבָּה בַּר בַּר-חֲנָה: אֲשַׁתְּעוּ לִי נְחוּתֵי יַמָּא:
 בֵּין גַּלְא לְגַלְא תְּלַת מַאָּה פְּרָסִי, וְרוּמְיָא דְגַלְא תְּלַת
 מַאָּה פְּרָסִי. זְמַנָּא חֲדָא הוּי אֲזִלִּינֵן בְּאַרְחָא, וְדְלִינֵן גַּלְא, עַד
 דְּחִזִּינֵן בֵּי מַרְבְּעָתָא דְכּוּכְבָּא זוּטָא, דְּהוּי כְּמַבְזַר אַרְבְּעִין
 גְּרִיזָא בְּזָרָא דְחֶרְדְּלָא; וְאִי דְלִינֵן טְפִי, הָוָה מְקַלִּינֵן מִהַבְלָא.
 וְרִמְיָא לָהּ גַּלְא קְלָא לְחֶבְרָתָהּ וְאִמְרָה לָהּ: חֶבְרָתִי מִי שְׂבָקִית
 מִיָּדִי בְּעֵלְמָא דְלָא שְׂטָפִית, וְנִיתִי אֲנָא וְנַחֲרֵבָהּ. אִמְרָה לָהּ:
 פּוּק חֲזִי גְבוּרְתָּא דְמָרְךָ, דְאַפְלוּ כְּמַלְא חוּטָא דְחָלָא לִית
 דְעָבַר, שְׁנַאֲמַר: הֲאֹתִי לֹא תִירָאוּ נְאֻם ה' וְכוּ':

רַחֲמֵי: בֵּין גַּלְא לְגַלְא וְכוּ' – מִשּׁוּם דְקָאֲמַרִּינֵן בְּסֻמוּד, וְרַמָּא גַּלְא קְלָא לְחֶבְרָתָהּ,
 אֲצַטְרִיד לְאֲשַׁמְעִינֵן דְמִשְׁלֵש־מֵאוֹת פְּרָסִי שְׁמַע קוּלוֹ שֶׁל חֶבְרוֹ. דְלִינֵן
 גַּלְא – יוֹתֵר מִשְׁעוּר גְּבָהוּ הַשְּׁלִיכְנוּ לְמַעְלָה עַד לְרָקִיעַ; אִי נָמִי, הַבְּלָא דְרָקִיעַ נִפְיֵשׁ עַד
 מִהַלְךְ קָרוֹב לְת"ק שָׁנָה שֵׁישׁ מִן הָרָקִיעַ לְאָרֶץ. מַרְבְּעָתָא – שְׂכִיבָא. דְכּוּכְבָּא זוּטָא –
 כּוּכָב קָטָן שְׂבָקֻטִינִים. בְּזָרָא – בֵּית זֶרַע אַרְבְּעִים כּוּר שֶׁל חֶרְדֵּל, דְנִפְיֵשׁ מִכָּל שְׂאֵר זֶרַעִים.
 מְקַלִּינֵן מִהַבְלָא – נִשְׂרָפִין מִחַם הַכּוּכָב. וְרַמָּא לָהּ גַּלְא – נָתַן קוּלוֹ, כְּלוּמַר, צַעֲקוּ,
 כְּדָגְמַת תְּהוּם אֶל תְּהוּם קוּרָא לְקוּל וְגו', וְשָׂמָּא הַפְּלִאָכִים הַמְּמַנִּים עֲלֵיהֶם הֵם. שְׂבָקִית
 מִיָּדִי בְּעֵלְמָא וְכוּ' – מִפְּנֵי שֶׁהִגְבִּיחַ כָּל כֹּהֵן, הָיָה סְבוּר שֶׁיֵּצֵא חוּץ לְשַׁפַּת הַיָּם וְשָׂטַף אֶת
 הָעוֹלָם. וְנַחֲרֵבָהּ – מִפְּנֵי עוֹזֵן הַדּוֹר. אִמְרָה לָהּ – גַּלְא לְחֶבְרָתָהּ. פּוּק חֲזִי גְבוּרְתָּא דְמָרְךָ
 וְכוּ' – כְּלוּמַר, אִין לִי רִשּׁוּת לְצֵאת. כְּמַלְא חוּטָא דְחָלָא – כְּמַלְא רַחֲב הַחוּט אִינִי יְכוּל
 לְצֵאת חוּץ מִן תְּחוּל. שְׁנַאֲמַר הֲאֹתִי לֹא תִירָאוּ – תִּלְמוּדָא קָאֲמַר לָהּ.

נְחוּתֵי יַמָּא – הֵינּוּ מִמְּשִׁיכֵי יַמָּא דְאֹרִיתָא לְזֶה הָעוֹלָם. בֵּין
 גַּלְא לְגַלְא תְּלַת מַאָּה פְּרָסִי – שֶׁהוּא בְּחִינַת שֵׁין

הַנִּ"ל. וְרוֹמֵיָא דְגַלְא תְּלַת מֵאָה פְּרָסִי - שֶׁהוּא בְּחִינַת שִׁין שְׁנִיָּה
הַנִּ"ל (הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁנֵי הַשְּׂכָלִים הַנִּ"ל, שֶׁהוּא הַשְּׂכָל שֶׁל קְבוּץ
הַנְּפֻשׁוֹת, וְהַשְּׂכָל שֶׁל הַעֲלָאָת הַנְּפֻשׁוֹת לְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה, שֶׁאֵלּוּ שְׁנֵי
הַשְּׂכָלִים שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא חָכֵם הָאֵמֶת הֵם בְּחִינַת שְׁנֵי שִׁינַיִן
כַּנִּ"ל). וְהַגְּלִים הֵם הַנְּפֻשׁוֹת, בְּבְחִינַת צְהֲלִי קוֹלֵךְ בֵּת גְּלִים, שֶׁהִיא
בֵּת אֲבָהֵן (כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל סְנֵהֲדָרִין צַד:). (עֵיין זוֹהַר וִיחִי רַמ"ט:):

בֵּין גַּלְא לְגַלְא - אֵלּוּ הַחֲכָמִים שֶׁהֵם בֵּין גַּלְא לְגַלְא, הֵינּוּ
מַחְבְּרִים כָּל הַנְּפֻשׁוֹת, בְּבְחִינַת "וְלִקַּח נְפֻשׁוֹת חָכָם". תְּלַת
מֵאָה פְּרָסִי - שֶׁהִיא בְּחִינַת שִׁין אַחַת. וְרוֹמֵיָא דְגַלְא תְּלַת מֵאָה
פְּרָסִי - הֵינּוּ לְהַעֲלוֹת הַנְּפֻשׁוֹת, זֶה בְּחִינַת שִׁין אַחֶרֶת. זְמַנָּא חֲדָא
אֲזִילִינן בְּאַרְחָא - הֵינּוּ שְׂאֲנַחְנוּ נְכַנְסֵנוּ לְעוֹרֵר זְוִיג, הַנְּקָרָא אַרְחָא,
כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (תְּהִלִּים קל"ט): "אַרְחֵי וְרַבְעֵי". וְדִלִּינן גַּלְא - הֵינּוּ
שְׂדִילִינן הַנְּפֻשׁוֹת לְמַעְלָה, בְּבְחִינַת עִיר גְּבָרִים עָלָה חָכָם. עַד
דְּחִזִּינן בֵּי מַרְבַּעְתָּא דְּכּוֹכְבָא זּוּטָא - הֵינּוּ שְׂגָרְמָנוּ זְוִיגָא
עֲלָאָה.

מַרְבַּעְתָּא - זֶה בְּחִינַת זְוִיג, כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב: "אַרְחֵי וְרַבְעֵי".
שְׂכִינְתָּא נְקָרָאָת בְּשַׁעַת זְוִיג כּוֹכְבָא זּוּטָא,
כְּמוֹכָא בְּזוֹהַר (בְּלָק קצ"א), 'אַתְעֵבִידַת נְקָדָה זְעִירָא מְגוֹ רְחִימְתָּא,
כְּדִין אֶתְחַבְּרָא בְּבַעֲלָהּ, עֵינן שָׁם. וְהוּא כְּמַבְזֵר אַרְבַּעֵין גְּרִיּוֹא
בְּזָרָא דְּחַרְדָּלָא - כְּמוֹכָא בְּזוֹהַר (פִּינְחָם רַמ"ט:): 'הֵאִי חִיָּה כַּד
אַתְעֵבֵרָא, אֶסְתַּתְמַת וְלֹא יְכִילַת לְאוּלְדָא, עַד דְּאַתְיָא נְחָשׁ וְנָשִׁיךְ
בְּעֵרִיתָא, כְּדִין אֶתְפַּתַּחַת וְנָפַק מִנָּה דְמָא, וְהִיא שְׂתִית לְדָמָא'.
וְזֶה בְּחִינַת 'בְּזָרָא דְּחַרְדָּלָא', הֵינּוּ בְּחִינַת טַפַּת דָּם כְּחַרְדָּל, דְּנָפַק
מִנָּה מִחֲמַת הַנְּשִׁיכָה בְּבֵית הַזֶּרַע. 'בְּזָרָא' - פִּירֵשׁ רַבֵּינוּ שְׁמוּאֵל:
'בֵּית זֶרַע'. וְאַחֲרֵי־כֵן אוּלִידַת, וְהַתּוֹלְדָה הַזֹּאת הִיא הַתּוֹרָה כַּנִּ"ל,

וְהַתּוֹרָה הַזֹּאת הִיא הוֹלֶכֶת דֶּרֶךְ אַרְבָּעִים יוֹם, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁאֵר
 חַיּוֹתָא שְׁהִים אַרְבָּעִים, עֲשָׂרָה לְכָל סֵטֶר, כַּמּוּבָא שָׁם (בְּזִיכָר הַנ"ל),
 וְזֶה בְּחִינַת אַרְבָּעִין גְּרִיּוֹא, בְּחִינַת אַרְבָּעִין חַיּוֹתָא, שְׁהִים אַרְבָּעִים
 יוֹם שֶׁל הַתּוֹרָה:

וְאִי דְלִינֵן טְפִי, הָוָה מִקְלִינֵן מִהַבְּלָא – כִּי (קִהְלֵת ח): "יֵשׁ הֶבֶל
 אֲשֶׁר נֶעֱשָׂה עַל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵהֶם
 כַּמַּעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים" וְכוּ', וְעַל-יְדֵי הַהֶבֶל הַזֶּה רַבִּים נִתְּפָקְרוּ,
 שְׂרוּאִים "צְדִיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ". וְאִי דְלִינֵן הַרְבֵּה נְפָשׁוֹת,
 אֲזִי בּוֹדְאִי הָוָה מִקְלִינֵן – לְשׁוֹן קוּלָא, 'מִהַבְּלָא' – מִהֶבֶל הַזֶּה, וְלֹא
 הָיָה הֶבֶל הַזֶּה כָּל-כָּף קָשָׁה עַל הָעוֹלָם.

וְרַמִּיא גַלְא קָלָא לְחֶבְרָתָהּ: חֶבְרָתִי, מִי שִׁבְקִית מִיַּדִּי
בְּעֶלְמָא דְלָא שְׁטַפִּיתָהּ, וְנִיתִי אֲנָא וְנַחֲרֵבָה –
 הֵינּוּ, כְּשֶׁאֲחַר-כָּךְ, כְּשֶׁכָּל אֱלוֹי הַנְּפָשׁוֹת חוֹזְרִים מֵעֲבוּר הַנ"ל,
 וְעַל-יְדֵי הַכְּלָלִיּוֹת נִתּוּסַף בָּהֶם אֲהַבָּה זֶה לָזֶה, וְאִזּוּ מְעוֹרְרִין אֱלוֹי
 לְאֱלוֹי וְאוֹמְרִים זֶה לָזֶה וּמְזַכִּירִין זֶה אֶת זֶה: אַחִי, שְׁמָא שִׁבְקַתְּ אִיזְהָ
 מִדָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁעַדִּין הִיא מוֹשְׁלֵת עָלֶיךָ וְאִין אַתָּה יָכוֹל
 לְהַתְגַּבֵּר עָלֶיהָ.

וְנִיתִי אֲנָא וְנַחֲרֵבָה – הֵינּוּ אֲסִיעַ לָךְ לְכַלּוֹת אֶת הַמִּדָּה הַזֹּאת
 מִמֶּךָ. וְהַשִּׁיב לוֹ: פּוּק חֲזִי גְבוּרָתָא דְמָרְךָ, שְׁהוּא
 הַחֶכֶם הַנ"ל; רֵאֵה כַּמָּה כַּחוֹ גְּדוֹל, דְּאֶפְלוּ כַּמְלָא חוּטָא דְחָלָא
 לִית דְּעָבַר – פִּירֵשׁ רַבְּנּוּ שְׁמוּאֵל: אֶפְלוּ כַּמְלָא רַחֲב הַחוּט לֹא
 יִכְלָתִי לְצַאת חוּץ מִן הַחוּל; פִּירוּשׁ: אֶת שׁוֹאֲלֵת אוֹתִי, שְׁמָא שִׁבְקַתִּי
 מִדָּה בְּעוֹלָם שְׁעַדִּין לֹא תִקְנֵתִי אוֹתָהּ – תִּדַע חֶבְרָתִי, שְׁעַדִּין אֲנִי
 מְשַׁקֵּעַ בְּכָל הַתְּאוּזוֹת, וְעַדִּין לֹא יֵצְאֵתִי מִן הַחוּל אֶל הַקִּדְּשׁ אֶפְלוּ
 כַּמְלָא חוּט, וּבּוֹדְאִי מִי שְׁהוּא בְּמִדְרָגָה כּוֹזֵאת, בּוֹדְאִי לִית דְּעָבַר

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תַּרְמוֹת מִנְהַר מְנַחֵם הַיְיָ לְ"עֵד" לְ"עֵד" מִקֻּוֹה שִׁדְּחָה מִסְפָּרֵי רַבְּנוֹ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל"ע
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

– הֵינּוּ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לָבוֹא לְבְּחִינּוֹת עֲבוֹר הַנ"ל (עֵיין זוּהַר וִיקָהֵל קצ"ה:
רי"ג); וְאֶפְעַל-פִּי-כֵן, פּוֹק חֲזִי גְבוּרָתָא דְמָרְךָ – הֵינּוּ כַח הַחֲכָם,
שְׂכָל כָּךְ כַּחוֹ חֲזָק, שְׂאֶפְלוּ נֶפֶשׁ שְׁלִי הָעֵלָה בְּעֲבוֹר:

וְזֶה פְּרוּשׁ: אֲשֶׁר־יֵעָם – זֶה בְּחִינַת הַשְּׂגָחָה, יִדְעִי תְרוּעָה –
זֶה בְּחִינַת יַעֲקֹב (עֵיין תִּיקוּן נ"ה), שֶׁהוּא בְּחִינַת צְדָקָה, כְּמוֹ
שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים צ"ט): "מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂיתָ". ה' – זֶה
בְּחִינַת הַוִּיזוּת, בְּחִינַת חֲסָדִים. בְּאוֹר פָּנֶיךָ – זֶה בְּחִינַת הַשְּׂכָל,
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (קִהְלֵת ח): "חֲכִמַת אָדָם תֵּאִיר פָּנָיו". יְהִלְכוּן – אֵלוֹ
הַנְּפֹשׁוֹת, בְּחִינַת מִהְלֵךְ-נֶפֶשׁ.

(עוֹד מֵאֲחֵתִי כְּתִב־יָד רַבְּנוֹ, זְכוּרֵנוּ לְזִכְרָךָ, שְׁשִׁיךְ לְהַפְּוֹרָה הַנ"ל, אֲךָ
מֵאֲחֵתִי רַק קָלָה הַנִּיחַ, וְלֹא נִכְתַּב עָם רַק סוּפוֹ עַל עֵנִין, וְחָסַר הַתְּחִלַּת
הַעֲנִין, וְזֶהוּ:)

הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת רְאִיָּה, טְנַת"א כַּנ"ל, "כָּל בְּשָׂר יִחְדּוּ"
– זֶה בְּחִינַת לְקִיטַת הַנְּפֹשׁוֹת כָּלָם, בְּבְּחִינַת לְקַח
נְפֹשׁוֹת חָכָם כַּנ"ל; כִּי פִי ה' דִּבֶּר – כָּל זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי רוּחַ גְּדִיבָה
כַּנ"ל, שֶׁהוּא פִי ה', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַז"ל: בְּפִיךָ זוֹ צְדָקָה (עַד כָּאן
לְשׁוֹנוֹ ז"ל). וּמוֹבֵן הַדָּבָר, שֶׁמֵּבִיא הַמְּקָרָא: "וְנִגְלָה כְבוֹד ה' וְרָאוּ
כָּל בְּשָׂר יִחְדּוּ כִּי פִי ה' דִּבֶּר" וּמֵבִיא כָּל הַמֵּאמָר הַנ"ל, שֶׁהוּא
מְפָרֵשׁ בְּפָסוּק זֶה, אֲךָ בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ הַרְבִּים חָסַר פְּרוּשׁ רִישָׁה דְקָרָא
(עֵיין בְּסוּף בַּנ"א שֶׁל כַּת"י רַבִּינוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ מוּבָא כָל הַפָּסוּק הַזֶּה):

סִדְרָה קִיצוּר לְקוּטִי מִנְהַר הַיְיָ

י אֲךָ צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מְאֹד וְלַחְזוֹר אַחַר צְדִיק כְּזֶה וּלְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם
י תְּבַרֵךְ שִׁיזְכָּה לְמִצַּא חָכָם כְּזֶה שִׁיִּקְבִּץ הַנְּפֹשׁוֹת וְיַעֲלֶה אוֹתָם
י וְיַחְדִּישֵׁם בְּבְּחִינַת עֲבוֹר וְיוֹרִיד עַל-יְדֵי-זֶה הַתּוֹרָה. כִּי הוּא דִּיקָא
י כּוֹל לְתַקְּנוֹ וְלְהַעֲלוֹתוֹ מִכָּל הַפְּגָמִים שֶׁל כָּל הַתְּאֵאוֹת. וְהַצְּדִיק

עושה זאת בשני שכלים בחינת שתי שיני"ן בחינת שי"ן של
שלשה ראשים ושי"ן של ארבעה ראשים:

יא כל מה שמתרבין יותר הנפשות הבאים אל הצדיק האמת
לקבל תורה נתמעט ונתבטל יותר ההבל הרע אשר נעשה על
הארץ שהם הקשיות של האפיקורסים, מחמת שרואים צדיק ורע
לו רשע וטוב לו. ועל ידי רבוי הנפשות המתקבצים אצל צדיקי
אמת נתבטל ההבל של קשיות כאלו:

יב אלו האנשים הנוסעים ובאים להצדיק האמת ראוי שיתוסף
בהם אהבה זה לזה ויעזרו ויזכירו זה את זה בעבודת השם
יתברך. וזה סימן שהיתה פונתם רצויה בעת שהיו אצל הצדיק
והתחילו להתחדש לטובה:

יג יש נפשות שהם פגומות מאד מאד. ואפלו כשבאין אצל הצדיק
אף על פי כן עדין משקעים בכל התאוות ועדין לא יצאו מחל אל
הקדש אפלו כחוט השערה, ונפשות כאלו בודאי אי אפשר
להעלותם ולחדשם בבחינת עבור. אבל יש צדיקים שגדולים
במעלות נפלאות ונוראות כל כף עד שאפלו נפשות פגומות כאלו
יכולים להעלות בבחינת עבור ולחדשם לטובה. על כן מי שיודע
בנפשו שפגם מאד ורוצה לחוס על חייו ולשוב להשם יתברך
צריך לבקש ולהתחנן מאד מאד לפני השם יתברך שיזכהו
ברחמי להתקרב לצדיק כזה שיהיה גבור חזק כל כף שיוכל
להעלות ולחדש גם נפשו לטובה, אשרי הזוכה למצא צדיק כזה:

סדר חיי מוהר"ן הי"ד:

שייך להשיחות שהיה אצל כל תורה

עח (יט) התורה אתם נצבים בלקוטי א' בסימן מ"ד אמר בשבת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תרמ"ד זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ז
זמור זמור "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז

שְׁקֵדִים רֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה שֶׁל שְׁנַת תַּקס"ג בַּשָּׁבַת הָרֵאשׁוֹן שְׁנַת־קַרְבְּתִי
אֱלֹוֵי. וְשֵׁם מְדַבֵּר מֵעַנִּין מְחִיאת כַּפַּיִם בַּשַּׁעַת הַתְּפִלָּה.

וְדַע שְׁבָאוֹתוֹ הָעֵת שְׁאָמַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת, אָז הָיָה סָמוּךְ לְכַנִּיסָתוֹ
לְפָה בְּרֶסֶלֶב, וְאִז דִּבֶּר הַרְבֵּה מֵעַנִּין מְחִיאת כַּפַּיִם בַּתְּפִלָּה. וְסֵפֶר
לִי שְׁבַת־חֲלֵת כְּנִיסָתוֹ לְפָה עָמַד פֶּעַם אַחַת עַל פֶּתַח בֵּית הַמִּדְרָשׁ
שְׁבַבִּיתוֹ וְהוֹכִיחַ אֶת הָעוֹלָם עַל אֹדוֹת הַתְּפִלָּה שְׁאִינָם מִתְּפִלָּוּ
כָּרְאוּ. וְעָנָה וְאָמַר שְׁאִין שׁוֹמְעִין מִשׁוֹם אֶחָד מֵהַמְתַּפְּלִין שׁוֹם
הַמְחִיאת כַּף. וּמִזֶּה הֵבֵנוּ מִיַּד שְׁהוּא רוֹצֵה לְהַחְזִיר הָעֵטְרָה לְיִשְׁנָה
שִׁיחְזִרוּ לְהַתְּעוֹרֵר לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנֵה וְהַתְּלַהֲבוֹת וּבְכַח גָּדוֹל כְּמוֹ
הַחֲסִידִים הָרֵאשׁוֹנִים שְׁהָיוּ בִימֵי הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה
וְתַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים שְׁהָיוּ בְּדוֹרוֹת שְׁלִפְנֵינוּ.

כִּי בַתְּחִלַּת יְמֵי רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה כְּכֹר הַתְּחִילוֹ הַחֲסִידִים
לְהַתְּקַרֵּר וְכוּ' וְהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה יָגַע וְטָרַח הַרְבֵּה לְתַקֵּן כָּל זֶה
לְהַחְזִיר הָעֵטְרָה לְיִשְׁנָה.

גַּם בָּעֵת הַהִיא קָדַם הַשָּׁבַת שְׁלִפְנֵי רֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה הַנִּ"ל הָיוּ אֶצְלוֹ
שְׁנֵי חֲסִידִים מֵהַחֲשׁוּבִים קֶצֶת וְסָעֵדוֹ אֶצְלוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, וּבַתּוֹךְ
שִׁיחַתָּן עִמּוֹ הָיוּ מִתְּלוֹצְצִים מֵאֶחָד בְּנַעֲמָרִיב שְׁדַרְכּוֹ לְהַרְבּוֹת
בְּמְחִיאת כַּפַּיִם בַּשַּׁעַת הַתְּפִלָּה, וְהַקְּפִיד רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה עַל
זֶה וְדִבֶּר אֹתָם קְשׁוֹת וְאָמַר לָהֶם וְכוּ אֹתָם יוֹדְעִים מַהוּ מְחִיאת
כַּפַּיִם בַּתְּפִלָּה וְכָל הָעַנִּינִים שִׁישׁ בָּזָה עַד שְׁאֹתָם מִתְּלוֹצְצִים מִזֶּה
הָאִישׁ הַנִּ"ל שֶׁלֹּא נִתְקַבַּל אֶצְלָכֶם מְחִיאת כַּפַּיִם שְׁלוֹ. וְאַחֲר־כֵּן
בַּשָּׁבַת שְׁאַחַר זֶה שְׁהוּא שָׁבַת שְׁלִפְנֵי רֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה בָּאתִי אֲנִי עַל
שָׁבַת. וְאִז אָמַר הַתּוֹרָה אֹתָם נִצְבִים עַל עַנִּין מְחִיאת כַּפַּיִם, וְהִיא
הִיְתָה הַתּוֹרָה הָרֵאשׁוֹנָה שְׁזָכִיתִי לְשִׁמְעַ מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ וְתַכְּף
כְּתַבְתִּי אוֹתָהּ בְּעִזָּרְתוֹ הַגְּדוֹלָה תְּהִלָּה לְאֵל חַיִּי.

גַּם אַחֲר־כֵּךְ בְּסֻמוֹךְ אַחֲר־סְכוּת בָּא אִישׁ אֶחָד מִנְעַמְרִיב אֵלָיו וְהוּא
הָיָה הָאִישׁ שֶׁהָיָה אֶצְלוֹ קֹדֶם רֵאש־הַשָּׁנָה שֶׁהָיָה מִתְלוֹצֵץ מִמְּחִיאת
כַּפִּים שֶׁל אֶחָד כַּנִּ"ל. וְהָאִישׁ הַזֶּה בָּא עַל אוֹדוֹת בָּנוּ שֶׁנִּחַלָה אֶצְלוֹ
רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְהִרְאָה לוֹ רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה מֵאֲמַר אֶחָד בְּפָרִי
עֵץ הַחַיִּים בְּעֵינָיו וַיִּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם שֶׁהוּא רֵאש־יְתִיבוֹת שָׁלוֹ, שֶׁהוּא
בְּחִינַת שָׁלוֹ הָיִיתִי וַיִּפְרַפְרְנִי וְכוּ'. וְצָוָה לוֹ שֶׁיֹּאמֶר לְפָנָיו זֶה הָעֵינָן
וְהִכְרַח לֹאמַר לְפָנָיו. וְאַחֲר־כֵּךְ אָמַר לוֹ רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה הַתּוֹרָה
עַל מְחִיאת כַּף שֶׁבְּסִימָן מ"ו. מֵעֵינָן הַשְּׁלֵשׁ יָדִים וְכוּ' עֵינָן שָׁם אֲבָל
זֶה הָאִישׁ מֵיֵאֵן לְהַטּוֹת שְׁכָמוֹ לְסִבְלָה עַל תּוֹרָה וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה. וְחֹזֵר לְבֵיתוֹ וְהַיֵּלֵד נִחַלֵּשׁ יוֹתֵר.

וְסִפֵּר לִי הָאִישׁ כָּל הָעֵינָן הַנִּ"ל שֶׁעָסַק עִמּוֹ רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְכָל
הַתּוֹרָה הַזֹּאת שֶׁאָמַר לוֹ אָז, גַּם סִפֵּר לִי שֶׁרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה סִפֵּר
לוֹ אֵיזָה מַעֲשֵׂה מַאֲדוֹן אֶחָד שֶׁהָיָה עָז פָּנִים וְקָשָׁה בְּיוֹתֵר שֶׁקּוֹרִין
בְּאֲנִיט, וְאֵינוֹ זוֹכֵר הַיָּטִב הַמַּעֲשֵׂה. וּבִקֵּשׁ מִפְּנֵי הָאִישׁ שֶׁכָּשָׂאִסַּע
אֵלָיו שֶׁאֲזַכִּיר לְפָנָיו אֶת הַיֵּלֵד וּלְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ שֶׁיּוֹשִׁיעַ לוֹ. וְאֲנִי נִסְעָתִי
בְּסֻמוֹךְ אֵלָיו זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְדַבַּרְתִּי עִמּוֹ מִזֶּה. עָנָה וְאָמַר עוֹד
הַיֵּלֵד חַי בְּלִשׁוֹן תְּמִיחָה וְעַמְדָתִי מְרַעִיד וּמְשַׁתּוֹמֵם כִּי הִבְנַתִּי
מִדְּבָרָיו שֶׁכָּבַר נַחֲתָם הַגִּזֹּר דִּין עַל הַיֵּלֵד לְמִיתָה. עָנָה רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ
לְבָרְכָה וְאָמַר אִם הָיָה הָאִישׁ הַנִּ"ל מְקַבֵּל דְּבָרֵי כְּבָר הָיָה הַיֵּלֵד שָׁב
לְבָרִיאוֹתָיו. (כְּאוֹמֵר אֲבָל עֲכָשׁוּ שְׁלֵא קִבֵּל דְּבָרֵי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁיִּחַיָה הַיֵּלֵד) וְכֵן
הָיָה שֶׁבְּסֻמוֹךְ נִפְטַר הַיֵּלֵד.

וְכַשֶּׁדְּבַר רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה עָמִי מֵאִישׁ הַנִּ"ל שֶׁלֹּא קִבֵּל דְּבָרָיו
הַתְּחִלָּתִי לְהַמְלִיץ עֲבוּרוֹ וְאָמַרְתִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְקַרֵּב וְהִלֵּא
הוּא כְּבָר מְקַרֵּב (הֵינּוּ לְאֶחָד מִתְּחוּלָקִים). הַיָּשִׁיב הוּא זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה
אִם־כֵּן יֵשׁ לוֹ נִסְיוֹן גָּדוֹל, כְּלוּמַר וְכִי מַה בְּכַךְ וְכִי מִפְּנֵי זֶה אֵי אֶפְשָׁר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תּרמוּם - לְאֹמֶר מִזֶּה רִצְוֵי לְ"עֵד לְעֵד מִקֻּוּהָ שִׁדְחָה לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁע"י יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

לוֹ לְהִתְקַרֵּב, רַק שְׁהִנְסִיּוֹן שְׁלוֹ גָדוֹל. וּבִדְאִי הוּא צָרִיךְ לְעֹמֵד
בְּנִסְיוֹן וּלְשִׁבְר כָּל הַמְּנִיעוֹת וּלְהִתְקַרֵּב:

סֵדֶר הַאֲלָף-בֵּית הַיּוֹמִי:

7. הַצְלָחָה - סִיעָתָא דְשָׁמַיָא הִיא. ה. מִי שֶׁנִּפְסְקָה לוֹ הַהֲצָלָחָה
וְאִינוּ מִצְלִיחַ, לֹא בְּמִהְרָה יִצְלִיחַ. ו. תִּכְפֹּף לְתַלְמִידֵי-חַכָּמִים בְּרָכָה
בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. ז. עֵסֶק הַתּוֹרָה הִיא סִגְלָה לְהַצְלָחָה. ח. מִי שֶׁאִינוּ
מְשִׁיר פֶּת עַל שְׁלֹחָנוֹ, אִינוּ רוֹאֵה סִימָן בְּרָכָה לְעוֹלָם. ט. כִּיּוֹן שֶׁלֹּא
הַזְכִּיר אֶלְא צֵד אֶחָד הַטּוֹב וְלֹא הַהֶפֶךְ, אִין זֶה נְחוּשׁ. י. בֵּית, תִּינוּק
וְאִשָּׁה הֵם סִימָן לְהַצְלָחָה. יא. מִי שֶׁמְגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, אִינוּ מִצְלִיחַ.
יב. מִי שֶׁהִשְׁעָה מִצְלָחַת לוֹ, לְבוֹ רָם עָלָיו גַּם אִימָתוֹ מְטֹלָת עַל
הַבְּרִיּוֹת. יג. מִי שֶׁאִינוּ מְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטֹלִים, מִצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשָׂיו.
יד. מִי שֶׁאֹמֵר תָּמִיד אֲמֶת, הוּא מִצְלִיחַ. טו. עַל-יְדֵי וְדוּי תִּצְלִיחַ.
טז. הַצְלָחָה בָּא, לְמִי שֶׁמְאָכִיל תַּלְמִיד-חֶכֶם עַל שְׁלֹחָנוֹ. יז. כְּשֶׁאִין
לָךְ אֲמֶת, אֲזִי נִטֵּל מִמֶּךָ הַהֲצָלָחָה וְנֶתַן לְאֲמוֹת. יח. לְהַצְלָחָה
תִּשְׁמַע כְּשֶׁהֲצַדִּיק אֹמֵר יְחוּד הַשֵּׁם, הִינּוּ שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל. יט. עַל-יְדֵי
אֲמוֹנַת חַכָּמִים בָּא הַצְלָחָה.

חֶלֶק שֵׁנִי א. מִי שֶׁהוּא שָׂמֵחַ תָּמִיד, עַל-יְדֵי זֶה הוּא מִצְלִיחַ. ב.
צָרִיךְ לְכַבֵּד לְזֶה שֶׁהִשְׁעָה מְשַׁחֲקֵת לוֹ. ג. מִי שֶׁהוּא מְצַלָּח, הַזְמִין
בְּיָדוֹ.

הַרְרִיז א. עַל-יְדֵי שְׁקָרִים אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ צֶעַר בְּהַרְרִיז. ב. סִגְלָה
לְהַרְרִיז - שֶׁתִּשָּׂא אֶצְלָה עֵץ קָטָן מִגַּג שְׁעַל קֶבֶר הַצַּדִּיק אִזּוּ מִגִּיט
וְלִתֵּן צְדָקָה. ג. דָּגִים קִטְנִים מִפְּרִין וּמִרְבִּין. ד. עֲבָרוֹת וּמִינִיקוֹת
לֹא יֵאָכְלוּ שׁוּמִין וּבְצָלִים. ה. אִשָּׁה שֶׁשְׁנוֹאִין מַעֲשֵׂי רְשָׁעִים
בְּעֵינֶיהָ, עַל-יְדֵי זֶה נִפְקָדֶת. ו. הַמְּקַבֵּל גְּלוּת עַל עֲצָמוֹ, הוּא סִגְלָה

להריון. ז. אכילת בשר בהמה דקה ושתיית שמן זית היא סגולה להריון.

חלק שני א. אשה שאינה יכולה להתעבר, תביט על הסכין של מילה אחר המילה.

הוראה א. המורה הוראות שהוא נכנע לפני גדולים ממנו, על ידי זה הקדוש ברוך הוא שומרו, שלא יכשל בדבר הוראה. ב. מקום ההוראה היא מועלת ליראה. ג. כשארע לאדם טרפה בביתו על ידי תערובת אסור בהיתר, ואין בהיתר לבטל את האסור, זה מראין לו, שפגם באיזהו יחוד וזווג עליון, כי היחוד והזווג הוא בחינת בטול האסור בהיתר בבחינת: "מוציא אסירים בכושרות".

סדר שבת ה"ן היומני:

כט וזה האיש שבזה אותו מאד בסטנבול נפטר מיד בביאתו לביתו ושאל האיש הנ"ל שהיה עמו את רבנו זכרוננו לברכה: הלא כתיב גם ענוש לצדיק לא טוב? והשיב לו משל על זה: שהיה מלך אחד, ואהב אחד מבני השררות וחיבב אותו, וקרבו בכל מיני אהבה וחיבוב ואחר כך כשהגדיל, העז נגד המלך ואמר המלך: תדע, שאף על פי שאני אוהב אותך מאד, אף על פי כן אי אפשר לי לעבור על דת ומשפט המלכות ומשפטך חרוץ למיתה ותכף צוה המלך לסגרו בכבלי ברזל ונתנו בבית הסהר והתחיל זה הבן שררה לציר בדעתו היסורים שלו שיהיה לו מן המיתה, וראה שצערו לא ימשך זמן הרבה כיון עד שיהרג אבל כשהתחיל לציר בדעתו צער המלך, ראה שצער המלך יגדל מאד כי צער המלך יהיה תמיד כי הוא יודע שהמלך אוהב אותו מאד

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תּרמח ❦ זַמְרַן מְוַהֲרֵת זַיִ"ל "צַדִּיק לֹא יַעֲבֹר מִקֻּדְשׁוֹ שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִסְפָּרֵי רַבִּינָן יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" ❦
❦ זַמְרַן מְוַהֲרֵת זַיִ"ל "צַדִּיק לֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

וְיִהְיֶה לוֹ גְּעֻגֻעִים גְּדוֹלִים אַחֲרָיו, וְצַעַר גְּדוֹל מְאֹד לְעוֹלָם וְהָיָה לוֹ רַחֲמָנוֹת עַל צַעַר שֶׁל הַמֶּלֶךְ יוֹתֵר מִצַּעֲרוֹ וְחָשַׁב מִחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת הַמֶּלֶךְ מִצַּעֲרוֹ וְנִתְיָשַׁב כָּךְ: הֲלֹא בּוֹשָׁה חֲשׁוּבָה כְּמוֹ מִיתָה:

וְצִוָּה לְהַשִּׁיר שֶׁל הַתְּפִיסָה לְהַכְנִיסוֹ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְאָמַר אֵל הַמֶּלֶךְ: הַאֲמַת יָדַעְתִּי כִּי צַעֲרָךְ גְּדוֹל מִצַּעֲרֵי אֶךְ אֵי אֶפְשָׁר לָךְ לְעֵבֹר עַל חֶק וְדַת הַמַּלְכוּת בְּכֵן זֹאת הָעֲצָה הַיְעוּצָה, שְׁתַּסְבֵּב תַּחֲבוּלוֹת, שְׂיִבִישׁ אֶחָד אוֹתִי בְּרַבִּים, וְהַבּוֹשָׁה חֲשׁוּבָה כְּמוֹ מִיתָה עַל־כֵּן תִּרְאֶה לְהוֹצִיא מִהַשְּׁבוּיִים גְּזֵלָן אֶחָד שְׂדִינּוֹ לְהַרְגָּהּ, וְאֲנִי אֶתְגַּרְהָ בּוֹ עַד שְׂיִכָּעַם עָלַי וַיִּבְזֶה אוֹתִי וַיִּכֶּה אוֹתִי בְּרַבִּים, וַיִּגִּיעַ לִי מִזֶּה בּוֹשָׁה גְּדוֹלָה, וַיִּהְיֶה נֶחֱשָׁב כְּמוֹ מִיתָה וְאַחֲר־כֵּךְ יִקְחוּ אֶת הַגְּזֵלָן הַחַיֵּב מִיתָה בְּלֹא זֶה וַיִּמִּיתוּהוּ כְּדִינוֹ וְהָעוֹלָם יִהְיוּ סוֹבְרִים שְׂבֻשְׁבִיל שְׂבֻזָּה עֶבֶד הַמֶּלֶךְ הַחַיֵּב נֶהְרַג, וְלֹא יִתְחַלֵּל כְּבוֹד הַמַּלְכוּת וְהָעֶבֶד שָׁלוֹ כָּךְ לְפַעֲמִים אֶחָד מִבְּזֵה אֶת הַצַּדִּיק וּבְאֲמַת הוּא עוֹשֶׂה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְהַצַּדִּיק, כִּי מִכֶּפֶר לוֹ עַל זֶה מֶה שֶׁהָיָה חַיֵּב לְהַסְתַּלֵּק, וְנִתְחַלַּף עַל בּוֹשָׁה זוֹ אֶךְ אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֵין זֶה כְּבוֹד שָׁמַיִם שְׁלֵא לְקַח נֶקְמָה מִזֶּה שְׂבֻזָּה עֶבֶד הַמֶּלֶךְ הַחַיֵּב לוֹ מְאֹד וְלַעֲנֹשׁ אֶת זֶה שְׂבֻזָּה אֶת הַצַּדִּיק בְּשֻׁבִיל זֶה גַּם־כֵּן לֹא נִיחָא קָמָה, כִּי גַם עֲנוֹשׁ לְצַדִּיק לֹא טוֹב עַל־כֵּן הוּא יִתְבָּרֵךְ מִסְבּוֹת מִתְהַפֵּךְ, וּמַעֲמִיד עַל הַצַּדִּיק אִישׁ כְּזֶה שֶׁהוּא חַיֵּב מִיתָה וְעֲנֹשׁ מִכְּבָר וּמְזַמְנֵם שְׁנִיחָם לְפָנֶיךָ אֶחָד, וְזֶה מִבְּזֵה אֶת הַצַּדִּיק, וְהַצַּדִּיק נִפְטָר בְּזֶה מִן דִּינוֹ כִּי"ל וְזֶה הָאִישׁ נֶעְנֵשׁ אַחֲר־כֵּךְ וְנִתְקַדַּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם שְׂבֻשְׁבִיל כְּבוֹד הַצַּדִּיק נֶעְנֵשׁ וּבְאֲמַת 'גְּבָרָא קְטִילָא קְטִיל' כִּי כְּבָר הוּא חַיֵּב עֲנֹשׁוֹ מִקֵּדָם "וְדַרְכֵי ה' יִשְׁרִים" (הוֹשַׁע י"ד-י), "וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ" (תְּהִלִּים צ"ב-טז):

סדר שאלתו ערוף הייפני:

(ו) בירושלמי אוסר לקרות כנגד מי רגלי חמור הבא מן הדרך וכנגד צואת תרנגולים אדומה: (ז) צואת תרנגולים ההולכים בבית דינה כצואת בהמה חיה ועוף אבל הלול שלהם יש בו סרחון ודינו כצואת אדם: (ח) אסור לקרות כנגד אשפה שריחה רע: (ט) יצא ממנו ריח מלמטה אסור בדברי תורה עד שיכלה הריח ואם יצא מחבירו מותר בדברי תורה משום דאי אפשר שהתלמידים קצתם גורסים וקצתם ישנים ומפיחים בתוך השינה אבל לקרות קריאת שמע אסור עד שיכלה הריח:

סימן פ (א) מי שברי לו שאינו יכול לעמוד על עצמו מלהפיה עד שיגמור ק"ש ותפלה מוטב שיעבור זמן ק"ש ותפלה ולא יתפלל ממה שיתפלל בלא גוף נקי ואם עבר זמן תפלה אנום הוא ומתפלל מנחה שתים ואם יראה לו שיכול לעמוד על עצמו בשעת קריאת שמע יניח תפילין בין אהבה לקריאת שמע: הגה ומברך עליהם (טור):

סימן פא (א) קטן שהגיע לכלל שאחר כיוצא בו יכול לאכול בזית דגן בכדי שיוכל גדול לאכול אכילת פרס מרחיקין מצואתו או ממימי רגליו: (ב) היה קורא וראה צואה כנגדו ילך כדי שיזרקנה מאחריו ארבע אמות ואם אי אפשר כגון שיש לפניו נהר או דבר אחר המעכב ילך כדי שיניחנה לצדדין ד"א וא"צ לחזור אלא למקום שפסק ולהר"ר יונה אם היה במקום שהיה לו לתת אל לבו שיש שם צואה צריך לחזור לראש: (ועיין לעיל סימן ע"ו ס"ח):

סימן פב (א) צואה יבשה כ"כ שאם יזרקנה תתפרך הרי היא כעפר ומותר לקרות כנגדה והוא שלא יהיה בה ריח

רע: הגה (ויש אומרים דלא הוי כעפר רק אם נפרכת על ידי גלילה בלא זריקה) וכן עיקר (רש"י והרא"ש פרק מי שמתו) (טור): (ב) מי רגלים שנבלעו בקרקע אם היו מרטיבין היד אסור לקרות כנגדם: ויש אומרים דאינו אסור רק בטופח ע"מ להטפיה ויש לסמוך ע"ז:

סימן פג (א) אסור לקרות כנגד בית הכסא ישן אפילו פינו ממנו הצואה ויראה לי דהיינו כשאין לו מחיצות אבל אם יש לו מחיצות אע"פ שיש בו צואה קורא כנגדו בסמוך ואינו חושש אם אין מגיע לו ריח רע: (ב) הזמינו לבה"כ ועדיין לא נשתמשו בו מותר לקרות כנגדו אבל לא בתוכו: (ג) אמר בית זה יהא לבית הכסא ואמר על בית אחר וגם זה דינם שוה. ואם אמר על השני ובית זה ולא אמר וגם זה הרי השני ספק אם הזמינו לכך אם לאו לפיכך אין קורין בו לכתחלה ואם קרא בו יצא: (ד) בית הכסא שהוא בחפירה ופיו ברחוק ד' אמות מן הגומא והוא עשוי במדרון בענין שהרעי מתגלגל ונופל מיד למרחוק וכן המי רגלים יורדים מיד לגומא כסתום דמי ומותר לקרות בו אם אין בו ריח רע וגם אין משתינין בו חוץ לגומא: הגה אבל אם משתינין בהם לפעמים אסור להרהר בהם בדברי תורה כ"ש לקרות ק"ש: (הגהות מיימוני): (ה) בני אדם שיש להם ספסל נקוב ונפנין עליו מותר לקרות ק"ש כנגדו כיון שאין הצואה על הנקב וגם אין הגרף תחת הנקב ועוד שהנקב תמיד מכוסה בדף: (וכל מי שקורא במקום שאין קורין חוזר וקורא) (מיימוני פרק ג')

סימן פד (א) מרחץ חדש שלא רחצו בו מותר לקרות בו ובישן בבית החיצון שכל העומדין שם לבושים מותר ובאמצעי שקצת העומדין שם לבושים וקצת ערומים יש שם שאילת שלום אבל לא ק"ש ותפלה: הגה ומותר להרהר שם בד"ת (ר"ן

בפ"ק דשבת ופרק כל הצלמים). ובפנימי שכלם עומדים שם ערומים אפילו שאלת שלום אסור: (ואסור לענות אמן בבית המרחץ) (ר"ן פרק כירה):

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְלוֹת הַיּוֹמִי:

רסא: ובכך יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, מלא טוב מלא רחמים, מלא רצון, שתהיה בעזרי, ותשמרני ותצילני מן הפעם ומן הרגז ומכל מיני קפדות ותגן עלי ברחמיך ותשמרני תמיד ואפלו בשעה שיבוא חם ושלום, לידי איזה פעם, תחמל עלי ברחמיך ותשמרני ותצילני שלא אפעל בפעמי שום אכזריות כלל רק אזכה לשבר ולהפר הפעם ברחמנות, ואזכה להתגבר על יצרי לשבר הפעם ולהפך הפעם לרחמנות, לרחם דיקא ברחמנות גדולה במקום שהייתי רוצה לכעס, חם ושלום ולא יהיה בי אל זר ולא אשתחוה לאל נכר, שזה נאמר על הכועס, שנחשב כאלו עובד עבודה זרה:

רסב: רבונו של עולם, אתה ידעת כמה קשה לנו לשבר ולבטל מדה רעה זו של פעם וקפדות כי כשמתחיל הפעם לבער בנו, חם ושלום, כמעט אין אנו בדעתנו, וקשה עלינו לכבות אש הפעם ולכבשו על פן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו ושמרנו ותצילנו תמיד ברחמיך וחסדיך הגדולים, ועזרנו לשבר ולבטל מדת הפעם וקפדות מעלינו ומעל גבולנו, ולא נכעוס לעולם, ולא אהיה שום קפדן כלל, רק אזכה להיות טוב לכל תמיד מעתה ועד עולם:

רסג: ועל ידי זה נזכה לעורר רחמיך וחסדיך האמתיים עלינו, על עם עני ואביון כמונו היום, על עם ממשך וממרט, הנפוצים על ההרים בצאן אשר אין להם רועה, צאן נדח ואין מקבץ ותפר

כְּמוֹ מִשְׁה רַבְּנֵנוּ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם כִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ שְׁקוּעִים בְּמִצְרַיִם
 בְּמִ"ט [בְּאַרְבָּעִים וְתֵשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר שְׁיִצְאוּ
 מִשָּׁם כִּי אִם עַל יְדֵי מִשְׁה רַבְּנֵנוּ וְחִמְלַת עֲלֵיהֶם, וְגִזְרַת עַל מִשְׁה
 שְׁיִלֵךְ מִשְׁה וַיִּגְאָלֵם, אַף עַל פִּי שְׁמִשְׁה רַבְּנֵנוּ מִגְדֵּל עֲנוּתָנוֹתוֹ הָיָה
 מִסְתִּיר פָּנָיו, וְלֹא רָצָה לְקַבֵּל הַמְּשָׁלָה וְהַמְּנַהֲיגוֹת אֲבָל אֶתְהָא
 חִמְלַת עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְגִזְרַת שְׁיִלֵךְ בְּעַל כָּרְחוּ, וְהָיִיתָ עִמּוֹ תָּמִיד
 עַד שְׁזָכָה לְגִאָלֵם:

רסו: וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, אָנוּ שְׁקוּעִים בַּגְּלוּת יוֹתֵר מִגְּלוּת
 מִצְרַיִם, וְאֶתְהָ יוֹדֵעַ שְׁאִין מִי שְׁיִוְכַל לַעְזוֹר אוֹתָנוּ, כִּי אִם מִנְהִיג
 אֲמַתִּי שְׁיִהְיֶה בְּבַחֲיַנַת מִשְׁה רַבְּנֵנוּ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ
 לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְשִׁבְרֵךְ וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ מֵעָלֵינוּ וְשַׁלַּח רַחֲמָנוֹת בְּלֵב
 הַמְּנַהֲיג הָאֲמַת שְׁיִחַמֵּל עָלֵינוּ, וַיָּשׁוּב פָּנָיו אֵלֵינוּ, וַיִּקַּבֵּל הַמְּנַהֲיגוֹת
 וְהַמְּשָׁלָה, וַיִּנְהִיג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמָיו, וַיִּקְרַבְנוּ לְעַבְדֹתְךָ בְּאֲמַת:

רסז: וְזָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת, לְאֲמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה, לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמַתִּיִּם, בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת
 וְתִצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת, מֵאֲמוּנוֹת שֶׁל שְׁטוֹת
 וְהֶבֶל וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם אֲמוּנָה כְּזָבוֹת, וְלֹא נֶאֱמִין בְּשׁוֹם דְּבָר
 שֶׁהוּא מִדַּרְכֵי הָאֲמוּרִי וְלֹא נִלְךְ בְּדַרְכֵיהֶם וְחִקוּתֵיהֶם, וְלֹא נִטָּה
 לְבָבֵנוּ אַחַר שְׁטוֹתֵיהֶם וְשִׁקְרֵיהֶם, רַק נִזְכָּה לְאֲמוּנָה דְקָדְשָׁה
 בְּשִׁלְמוֹת לְאֲמוּנָה זָכָה וְנִקְיָה בְּךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמַתִּיִּם,
 וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וּבְכָל־לִיּוֹת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ בְּאֲמַת וּבְלֵב שָׁלֵם:

רסח: וּבְכֵן רַחֵם עָלֵינוּ, וְשִׁמְרֵנוּ וְהִצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמְּנַהֲיגֵי
 שְׁקָר, מִמְּנַהֲיגִים אֲכֻזָּרִים, מִפְּרַגְסִים הַמְּתַגְּאִים עַל הַצְּבוֹר שֶׁלֹּא
 לְשֵׁם שָׁמַיִם הָרוֹדְפִים אַחַר הַכָּבוֹד לְהַנְּאֹתָם וְתוֹלִין רְדִיפְתָם

